

L'esforç que ha fet la societat catalana ha permès “que el nostre nivell d'associacionisme, i en concret en el terreny de l'habitatge, sigui superior al de la resta d'Espanya i al d'altres països europeus.” Una mostra n'és la Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya fundada l'any 1989 a partir d'associacions de veïns d'arreu de la comunitat, i que actualment aplega els veïnats de “cent quaranta-quatre barris, amb un nombre de persones que oscil·la entre les cent trenta i les tres-centes cinquanta mil.”

La Federació va néixer a partir de la constatació de la necessitat de treballar per millorar les condicions dels barris populars d'arreu del país: “En molts dels casos no hi havia escoles, ni transport públic, ni condicions mínimes a les cases. Es tractava de barriades, de suburbis, creades durant l'etapa franquista, que calia que fossin adequades i dignificades amb les infraestructures escaients per igualar-les a altres zones.” De mica en mica, es van anar assolint els primers objectius, però encara en resten d'altres: “Hi ha molts blocs de cinc pisos que no disposen d'ascensor, de manera que hi ha persones grans que mai no poden sortir al carrer. És per això que la instal·lació d'un ascensor hauria de ser una de les prioritats en el futur.”

Les tasques que desenvolupa la Federació són diverses. Heus aquí algunes de les més importants: “Es publica una revista, *Horizonte Social*; disposem d'una pàgina Web i portem a terme diverses jornades i congressos sobre temes tecnològics, de veïnatge, etc. En aquestes jornades hi participem bé com a Federació, bé com a comissions que poden estar col·laborant amb la Generalitat. Els temes abordats són diversos: l'aluminosi –Comissió de treball sobre aluminosi i barris en remodelació–, taula de valoració de segones adjudicacions, medi ambient, obres noves –Comissió de treball d'obra nova–, pla director d'obres –Comissió de seguiment del Pla Director d'Obres–, subvencions i convenis –Comissió de seguiment de convenis i subvencions– etc. També hi ha ofertes lúdiques per als més petits i estem intentant desenvolupar programes de cooperació amb països del Tercer Món, concretament amb Hondures, on desitjàriem endegar la construcció de blocs de pisos que portarien el nom de Ciutat de Catalunya.”

Tot i que els problemes urbanístics continuen sent importants, des de la Federació es destaca la necessitat de donar solució a “les carencies socials i culturals d'aquestes barriades. S'ha de reconèixer que des de l'any 1997 fins ara han millorat força les condicions d'aquests barris; tot i així, s'ha de continuar treballant perquè hem de lluitar dia a dia per millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans.” Aquesta organització és totalment apartidista: “L'únic partit polític al qual estem afiliats és el de la lluita a favor d'una millor qualitat de vida per als ciutadans de Catalunya. Nosaltres ens movem dins de l'àmbit general d'una administració governada per un partit polític, però amb múltiples administracions de tipus local que poden ser de signe divers.”

Un dels reptes de futur més ambiciosos “seria la construcció d'habitatges de lloguer subvencionats de manera que el preu del lloguer

estigués dins les possibilitats reals del jovent. També la venda d'habitatges en règim protegit és un dels nostres projectes, sempre, però, tenint en compte la capacitat adquisitiva de les persones. Aquesta iniciativa és cada cop més necessària, atès que la distància entre el preu dels pisos –cada cop més elevat– i els salaris –cada vegada més minsos per l'abaratament del mercat laboral– és progressivament més pronunciada.” En aquest sentit, estem vivint la paradoxa que “hi ha molts habitatges tancats que no són aprofitats per la població –és a dir, el seu propietari, per raons diverses, no els lloga. I, en un altre ordre de coses, no podem oblidar que estem vivint una sèrie de canvis socials que obliguen a canviar l'estructura tradicional dels habitatges. En l'actualitat amplis sectors de la població demanen pisos d'una o dues habitacions, i aquestes noves necessitats haurien de ser escoltades perquè, a més a més, permeten un millor aprofitament del sòl –de fet els plantejaments urbanístics els haurien de tenir en compte.” Per altra banda, cal considerar les diferències en la cultura de l'habitatge que existeix entre Espanya i altres països europeus: “Mentre que el 75% de la població europea resideix en pisos de lloguer, només un 13% de la població espanyola ha optat per aquest sistema.”

La immigració ha comportat l'aparició de problemàtiques noves com la del relloguer d'habitacions. Per intentar donar resposta al gran nombre d'interrogants que aquests nous col·lectius representen disposen d'un consell assessor. “És necessari planificar i portar a terme plans d'integració de la població immigrant. Si aquestes persones s'estan establint en el nostre país, els seus drets han de ser respectats, i un d'aquests drets és el d'un habitatge –juntament amb el d'una feina. Els immigrants acostumen a residir en barriades populars com les que la Federació representa; en alguns casos s'hi han aclimatat de forma molt positiva; en d'altres, però, continuen amb pràctiques poc convencionals des del nostre punt de vista com la de viure amuntegats.” En un altre ordre de coses, la Federació ha apostat clarament per la integració dels sectors menys afavorits, no només des de la perspectiva social, sinó també per mor de limitacions físiques. Així mateix, “a través de la Fundació de Serveis per als Usuaris de l'Habitatge Social de Catalunya, s'ofereixen serveis a les comunitats de propietaris per gestionar-les, administrar-les, mantenir-les i conservar-les.”

Per acabar aquesta fulla dedicada a la Federació d'Associacions hem de recordar que molts d'aquests habitatges i d'aquests barris, fruit de la improvisació, construïts de forma accelerada, sense una convenient planificació, sense les infraestructures mínimes, i habitats durant els primers temps per les persones arribades de tots els punts d'Espanya a la recerca d'una vida millor, han passat a ser la residència de persones d'altres continents que arriben al nostre buscant també una oportunitat que ara per ara no poden trobar en el seu. En les nostres mans està la possibilitat de brindar-los aquesta oportunitat i permetre'ls viure dignament i còmodament. L'habitatge i el seu entorn, a més d'un dret constitucional, implica també la creació d'un univers interior propi que hauria de reunir unes condicions mínimes per fer-nos la vida més confortable.

**“L’únic partit polític
al qual estem afiliats
és el de la lluita
en favor d’una millor
qualitat de vida
per als ciutadans
de Catalunya”**

Julio Regalado González - Barcelona